ANUL X No. 2844 — Ediția de seară — VINERI 30 MAI 1897

Abonamente
încep la 1 și 15 ale fie-cărei luni
și se plătesc înainte
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50 lei
Șase luni 15 » » 25 »
Trei luni 8 » » 13 »
Numărul 10 banĭ
In streinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri

Anunciurĭ
se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pag. IV . . . lei 0.50 bani
» » III . . . » 2.— »
» » II . . . . . . » 3.— »
La un mare număr de liniĭ se face reducțĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BANCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAGĬ BANCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25)

STAREA PRINȚULUI SE AGRAVEAZA

O dată cu ediția de SEARA a „Adevĕruluĭ“ de astă-zĭ, cetitoriĭ sîn rugațĭ să reclame chĭoșcarilor și vînzătorilor de ziare SUPLIMENTUL GRATUIT CU ȘTIRILE DE DIMINEATA.

Nicĭ dinastic, nicĭ anti-dinastic

E răŭ să aĭbĭ iluziĭ asupra deșteptăcĭuneĭ preseĭ romîne!

Credeam că, după articolele luminoase ale D-luĭ Const. Bacalbașa și după explicațiunile subscrisuluĭ, va fi greŭ să se maĭ brodeze nouĭ inepțiĭ și malițioase insinuărĭ cu privire la atitudinea noastră. Dar, fiind-că ele s'aŭ produs, ne vedem silițĭ să lămurim încă odată, și pentru tot-d'a-una, situațiunea noastră politică.

Cînd Al. V. Beldimanŭ, directorul *Adevĕruluĭ*, a fondat acest organ de publicitate, în 15 August 1888, avea două puncte principale în programul săŭ de luptă: *Combaterea dinastieĭ Hohenzollern* și *Propaganda pentru domnia pămînteană*.

In anul 1890, bătrînul nostru director a făcut un pas înainte pe calea ideilor și s'a declarat republican, abandonînd ideĭa domnieĭ pămîntene. De atuncĭ, *Adevĕrul* încetează să fie anti-dinastic, de oare-ce ținta lupteĭ bătrînuluĭ nostru director nu este înlocuirea dinastieĭ Hohenzollern, *ci alcătuirea uneĭ republicĭ romîne pe ruinele tronuluĭ luĭ Carol I.* Pînă astă-zĭ, acest organ de publicitate nu a încetat un singur moment ca să lupte în potriva apucăturilor absolutiste ale luĭ Carol I și să preconizeze, ca reformă politică, ideĭa republicană și, ca reformă economică, o alcătuire socială în care omul să nu maĭ fie exploatat prin om.

Cuvîntul anti-dinastic însă a rămas în gura tuturor și nu garantăm că nu l'am întrebuințat și noĭ cîte-odată. El este însă ceva impropriŭ. A fi *anti-dinastic* nu însemnează a lupta în potriva dinastieĭ actuale pentru că eștĭ din principiŭ în potriva tuturor dinastiilor și a regalitățeĭ în general, ci pentru că familia actualmente domnitoare poate fi înlocuită cu alta maĭ destoĭnică și cu maĭ multe garanțiĭ de constituționalizm. De la 1890 însă, ținta ziaruluĭ *Adevĕrul* nu maĭ este aceasta. El luptă *pentru înlocuirea monarhieĭ absolutiste a luĭ Carol I-iŭ prin o republică de oamenĭ liberĭ* și, pînă a ajunge la acest rezultat, caută ca, încetul cu încetul, să paralizeze acțiunea dezastroasă a regimuluĭ personal. Oameniĭ politicĭ serioșĭ nu trebuĭe să fie orbițĭ de ideal. Noĭ nu avem dreptul să scrim pe frontiespiciul nostru: *Totul orĭ nimic*. Ne vom mulțumi cu victoriĭ parțiale—și am fi foarte fericițĭ, cînd, zi cu zi, am putea zmulge din ghĭarele coroaneĭ cîte o prerogativă, așa că, la un moment dat, Carol să nu aĭbă maĭ multă putere de cît un președinte de republică. In acest caz, orĭ cît ar voi regele să devie despot, el va avea tot atîta putere și tot atîta autoritate cît are Felix Faure în Franța saŭ președintele Statelor-Unite din America.

Așa dar, *Adevĕrul* azĭ nu maĭ este organ anti-dinastic; el, din 1890,—șeapte anĭ de muncă,—e organul democrațieĭ romîne, sentinela neclintită și gata orĭ cînd să dea strigătul de alarmă.

Ca și în trecut, *Adevĕrul* va lupta și pe viitor în potriva apucăturilor absolutiste ale regeluĭ Carol. El va propaga întemeĭerea uneĭ republice, care să îndrumeze țara pe calea adevăratuluĭ constituționalizm și spre o organizațiune economică în senzul cerințelor proletariatuluĭ romîn.

Cît despre bîrfeala ce se aruncă *Adevĕruluĭ* de-a fi adulatorul luĭ Carol I-iŭ numele care figurează în capul acestuĭ ziar și o viață petrecută în cinste și intransigență, sînt o garanție că fără să fie anti-dinastic, nu va fi nicĭ odată un ziar dinastic, ci un *propoveduitor al democrațieĭ și al republiceĭ sociale romîne*

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Ridichia cu candel

Atît de puternic a fost curentul dinastic creĭat de către gazeta „cu simpatiĭ și cu...cîrtitorĭ“, în cît înseșĭ ridichile aŭ devenit dinastice.

Să nu vă minunațĭ.

Intr'o dimineață, ridichia cu pricina, întorcîndu-se din piață în coșnița uneĭ bucătărese, făcu din întîmplare cunoștință cu o gazetă plină de simpatiĭ și de spanac, care tocmaĭ în ziua aceea reproducea portretul d-ruluĭ Buicliu, îmbrăcat în frac, cu barbișon și cu mustățile rase.

Cînd ridichia patriotică ceti acele coloane pline de talent și de elocvență dinastică, sîngele a început să-ĭ circule maĭ repede în vine, ĭar coada ĭ se făcu băț.

Apoĭ, cu o hotărîre demnă de un alt zarzavat maĭ nobil, luă în fața bucătăreseĭ angajamentul solemn de a salva tronul, patria și simpatiile.

A doua zi un ziar din Capitală expunea ridichia dospită la ferestrele sale, unde toate muștele din Capitală aŭ făcut un adevărat pelerinagiŭ.

Vax.

Deficitul bugetar

Liberaliĭ n'aŭ nicĭ minte, nicĭ noroc; evenimentele s'aŭ însărcinat a le dovedi că, de multe orĭ, norocul nu favorizează de cît pe ceĭ carĭ îl merită.

D. Gogu Cantacuzino, speranța uneĭ marĭ părțĭ a partiduluĭ liberal, omul care trecea drept un financiar de mare merit, a dat dovezĭ complecte despre absoluta sa inferioritate.

Nu-ĭ vorbă, oameniĭ serioșĭ n'aŭ pus nicĭ odată mare preț pe capacitățile actualuluĭ ministru de finanțe, a căruĭa activitate în opoziție a fost atît de nulă.

Cu toate acestea, credeam că, cu oare-care aplicație și cu energie la muncă, D-sa ar putea face o oare-care figură. Dar ne am înșelat. Liberaliĭ, prin faĭmosul lor ministru de finance, n'aŭ fost în stare să echilibreze bugetele; eĭ aŭ prezintat Camereĭ și țăreĭ situațiunĭ false și aŭ asigurat că bugetul este echilibrat atuncĭa cînd nicĭ nu era vorbă de așa ceva.

Acuma și natura s'a declarat în contra acelora carĭ nu pot fi suferițĭ de oamenĭ. Ploile continue vor avea două consecințe fatale: întîĭa că pagubele vor fi atît de marĭ, în cît impozitele nu vor putea fi încasate nicĭ atîtea cîte s'ar fi încasat în vremurĭ normale; a doua că, inundațiile sărăcind atîta țărănime, guvernul va fi nevoit să ajute din casa statuluĭ pe toțĭ ceĭ rămașĭ pe drumurĭ.

Acuma să vedem pe liberalĭ cu ce tertipurĭ aŭ să maĭ meremetisească situația.

Dragoș.

Văr de ministru

E bine în țara romînească să aĭ verĭ miniștri. Eĭ te pun în funcția de prefect chiar atuncĭ cînd nu eștĭ vrednic nicĭ măcar de ipistat. Și, cînd în această calitate te-aĭ făcut criminal, tot vărul tăŭ ministru îțĭ acopere crimele.

E vorba de D. Caligari, prefectul de Fălciŭ, și vărul săŭ, D. Cantacuzino-Refoveanu, ministru de finanțe.

Grație acesteĭ înrudirĭ, D. Caligari a ajuns prefect și azĭ, cînd sub administrația D-sale oameniĭ sînt torturațĭ și ucișĭ, aceeașĭ protecțiune acopere pe funcționarul criminal.

Faptele se știŭ: Un oare-care Rîpeanu a fost torturat și ucis la poliția din Hușĭ. Femeĭa mortuluĭ, ajutată de presă, a cerut dreptate și „Adevĕrul“ a fost cel d'întîĭ care a ridicat glasul în potriva acestuĭ noŭ act de sălbătăcie.

Guvernul, silit de opiniunea publică, a numit o anchetă. Cu anchetarea cazuluĭ a fost însărcinat procurorul general din Iașĭ. Acest magistrat însă, primind probabil vre-un ordin superior, nicĭ pînă acum nu s'a învrednicit să se deplaseze, deșĭ aŭ trecut cincĭspre-zece zile de la asasinarea luĭ Rîpeanu. Motivele acesteĭ amînărĭ se înțeleg ușor. După un interval așa de lung, este imposibil să se maĭ constate semnele tortureĭ, de oare ce putrefacția e prea avansată.

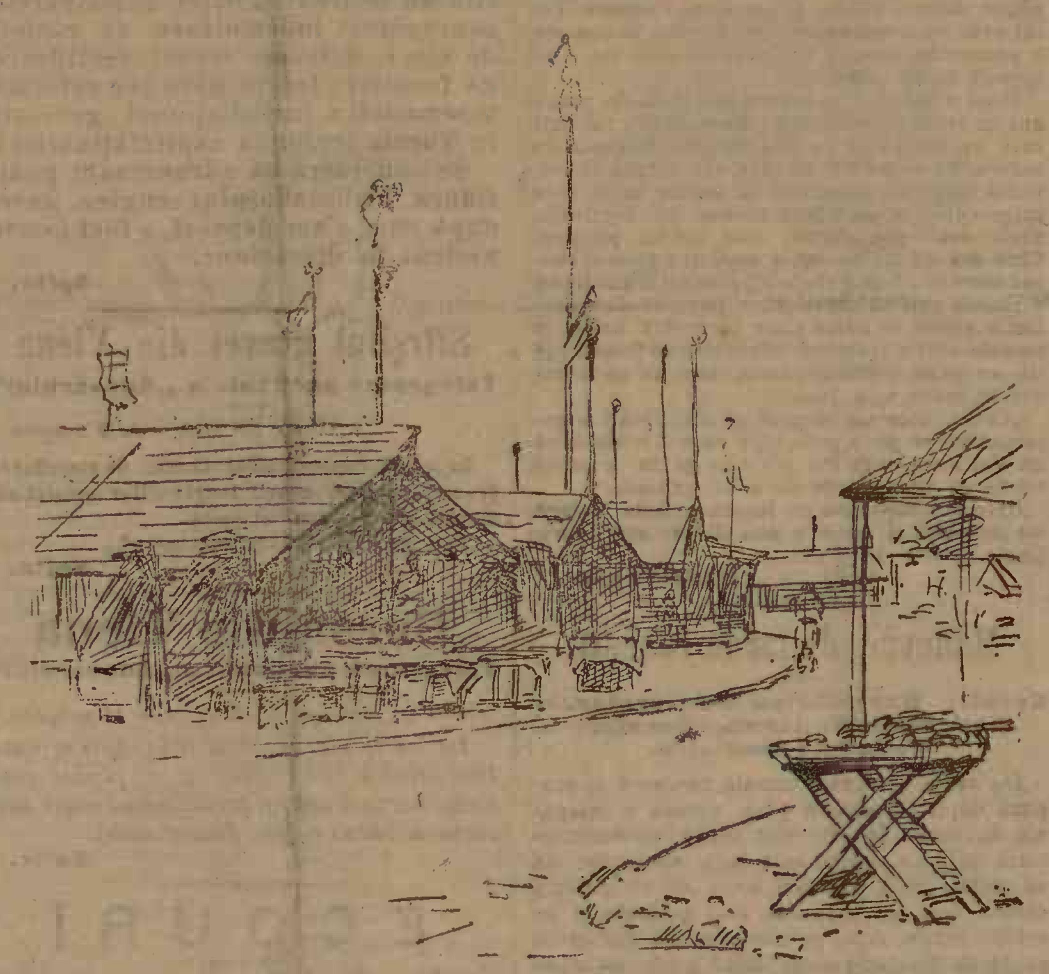
Soția mortuluĭ a trimis o telegramă ministeruluĭ de justiție, protestînd contra acesteĭ scandaloase tăgade de dreptate. Pînă în acest moment nu știm dacă s'a făcut contra-anchetă.

Din toate aceste, rezultă că avem în fața noastră un funcționar administrativ criminal și că dacă acest funcționar nu e încă nicĭ destituit, nicĭ dat judecățeĭ, aceasta o datorește faptuluĭ că are văr pe un ministru!

Să maĭ cerem dreptate? De la cine? Singurul judecător este țara și eĭ ne adresăm ca să osîndească pe asasiniĭ luĭ Rîpeanu și pe proteguitoriĭ omorîtorilor.

Sfinx.

Tirgul Moșilor

O CÎRCIUMĂ

CINE CREDEA!...

S'aŭ speriat și ziarele junimiste! Cine credea!? Era nouă, *văzînd platitudinile pe carĭ le debitează* Dreptatea *la adresa regeluĭ și a dinastieĭ, scrie un articol în care îșĭ exprimă îngrijirile sale pentru viitor dacă nota* Dreptățeĭ *va predomina în țară.*

Constituționalul *s'a grăbit să reproducă acest articol, în care D. P. T. Missir spune, în rezumat:* Bine, dinasticĭ sîntem și noĭ, **dar cînd dinasticizmul devine o platitudine, atuncĭ regimul constituțional e în pericol și atitudinea pe care aŭ luat-o uniĭ dovedește că scăpare nu maĭ poate fi de cît în practicarea cu scrupulozitate a regimuluĭ parlamentar.**

Incepe să fie din ce în ce maĭ frumos. Dinasticiĭ de baștină încep să facă rezerve față cu dinasticizmul plat al dinasticilor de ocazie! Lingușitoriĭ aŭ îngrijit în tot-d'a-una lumea, pentru că eĭ, fiind lipsițĭ de convingerĭ, nu aŭ nicĭ o margine la care să se oprĭască. Gudurîndu-se la picĭoarele stăpînuluĭ, îl împing mereŭ, mereŭ înainte pe calea cea rea.

Cînd am relevat noĭ platitudinea dinasticizmuluĭ celor de la Dreptatea, *ni s'a răspuns că noĭ n'am înțeles nicĭ odată adevăratele sentimente ale țăreĭ față de dinastie.*

Ce maĭ zic acum dinasticiĭ de ocazie? S'aŭ speriat pînă și junimiștiĭ!

Cine credea!...

N.

Alt atentat

Omul, care nu maĭ e nevoĭe să-l calificăm, a hotărît un alt act de slugărnicie și un alt atentat la mișcarea națională: Dimitrie Sturdza a hotărît să suprime *Asociația transilvană*.

Pentru ce s'o suprime? Pentru ce să lovĭască în această instituție care, de 30 de anĭ, lucra în folosul cultureĭ naționale, fără zgomot, fără ostentație, fără fanfaronadă? Pentru ce să lovĭască întru societate care n'a făcut nicĭ un răŭ nimănuĭa, care n'a fost militantă, care n'a putut, prin urmare, să strice bunele raporturĭ cu Austro-Ungaria?

Pentru ce?... Pentru că Dimitrie Sturdza este un ignobil și un om servil, pentru că slugă a străinuluĭ s'a născut și slugă a străinuluĭ are să moară.

Sturdza are nevoĭe să se recomande din noŭ la Pesta și din noŭ trebuĭe să lovĭască în cauza romînească și în simpatiile romîneștĭ.

Stop.

ACTUALITAȚI

ELEONORA DUSE
Vezĭ Cronica, pag. II.

Germaniĭ contra Ungurilor

Un oficios german. — Declarațiile unuĭ Ungur. — Amenințările Germanieĭ.

Reputația pe care și-aŭ făcut-o Unguriĭ în întreaga lume, mulțumită manifestațiilor șoviniste, este cît se poate de tristă. Dacă pînă acum cine-va se maĭ îndoĭa de faptul că Unguriĭ sînt niște sălbatecĭ atinșĭ numaĭ în chip superficial de cultura europenă, apoĭ astă-zĭ lucrul acesta a devenit notoriŭ și în toată Europa nu cred să se maĭ găsĭască un om cinstit și cuminte — și nemaghiar, firește — care să puĭe glasul săŭ, pana sa în serviciul cauzeĭ ungureștĭ. Și, ca o dovadă a celor ce afirmăm, ĭată ce scrie cunoscutul ziar oficios german: *Koelnische Zeitung*:

„Deputatul ungur Ratkay ne-a arătat numaĭ adevărata față a Maghiarilor, provocînd pe ministrul de interne ca să izgonĭască limba germană din orașul *nemaghiar* Pesta, *în care, dintr'o jumătate de milion de locuitorĭ, 400,000 nu sînt încă nicĭ maghiarizațĭ.* Ratkay a declarat și s'a jurat *că Maghiariĭ nu urăsc și persecută numaĭ pe „Austriacĭ“, după cum se spune de uniĭ, ci că eĭ urăsc de fapt pe Nemțĭ, pe poporul german, cu limba și cultura sa*“.

*

„*Această declarațiune* continuă ziarul în cestiune—*nu trebuĭe neglijată, pentru că Unguriĭ de anĭ de zile aŭ inaugurat un veritabil sistem pentru păcălirea opinieĭ publice din Germania și pentru că acest sistem funcționează zilnic. Urmărind acest sistem, Unguriĭ cred că toleranțiĭ germanĭ vor scoate castanele din foc pentru prea cinstițiĭ Ungurĭ* **chiar atuncĭ cînd limba lor va fi zeflemisită și cînd conaționaliĭ lor din Ungaria vor fi tratațĭ ca și ceĭ-l'alțĭ „ilotĭ nemaghiarĭ“.**

*

„Koelnische Zeitung“ sfîrșește spunînd: „Nu, Germaniĭ nu vor maĭ face reclamă *cunoscuteĭ șarlatanerie politice și economice a Maghiarilor*, cu toate că ziarele germane din Pesta caută să facă din Ratkay un individ obscur care nu exprimă de cît părerea sa. Noĭ știm că Ratkay e suveran el extremeĭ stîngĭ și, pe de asupra, dramaturg—ceea-ce de altmintrelea explică și faptul că a fost în capul scandalagiilor carĭ aŭ demonstrat contra trupeĭ de la Hofburg.

Sal.

Expoziția școaleĭ de architectură

De cîte-va zile s'a deschis în localul școaleĭ de architectură, din strada Teilor No. 11, expoziția lucrărilor executate de eleviĭ școaleĭ.

Credem interesant pentru public să spunem cîte-va cuvinte despre această școală, cum și despre expoziția eĭ.

Școala de architectură a fost înființată de societatea architecților în anul 1892, societatea fiind prezidată de repauzatul Alexandru Orăș u. De la această dată școala a funcționat regulat și a dat rezultate maĭ mult de cît satisfăcătoare.

In primul an director al școaleĭ a fost D. architect I. N. Socolescu, ĭar în anul 1893 direcția s'a împărțit între D. Socolescu și D. G. Sterian, care a luat direcția părțeĭ artistice. Maĭ în urmă direcția a trecut asupra D-luĭ Pășcanu.

Pînă acum s'aŭ predat următoarele cursurĭ:

D. *Pășcanu*, Construcția și topografia
„ *Nacian*, Comptabilitatea.
„ *G. Sterian*, Proĭecte de architectură, studiĭ.
„ *Giulini*, Geometria descriptivă.
„ *Stefanopolu*, Algebră și trigonometrie.
„ *Socolescu*, Concurs-desen architectural.
„ *Mihăescu*, Concurs-architectură.
„ *Mateescu*, Fizică.
„ *Dobrescu*, Secția preparatoare.

Școala are un an preparator și apoĭ un curs pentru constructorĭ de lucrărĭ și altul pentru architecțĭ. Nu este hotărît cîțĭ anĭ trebuĭe să se urmeze aceste cursurĭ; aceasta depinde de sîrguința elevilor.

*

Acum sînt în școală 51 de elevĭ, dintre carĭ: 11 în anul preparator, 21 în secția constructorilor și 19 în secția architecților. Școala a dat deja 25 de absolvențĭ conductorĭ de lucrărĭ și doĭ architecțĭ. Absolvențiĭ școaleĭ sînt maĭ toțĭ angajațĭ de stat, județe saŭ comune, cu lefurĭ destul de bune, ca conductorĭ de lucrărĭ și desenatorĭ.

In anul acesta școala a repurtat un însemnat succes prin faptul că un absolvent al eĭ, D. Stefan Burcuș, a reușit cel d'întîĭ, între 40 de concurențĭ, la concursul pentru admiterea în școala de bele-arte (secția architectureĭ) din Paris, ĭar alt elev al eĭ, D. Petculescu, a reușit al cincelea, la acelașĭ concurs.

*

Mă opresc aci cu datele asupra acesteĭ școale înființată din inițiativa particulară, pentru că voĭ reveni peste cîte-va zile asupra foloaselor ce ea a adus și a necesitățeĭ ce se simte ca să continue a trăi maĭ departe.

Acum voĭ vorbi numaĭ despre expoziția din anul acesta, pe care angajez să se ducă s'o viziteze toțĭ aceĭa carĭ se interesează de mersul instrucțiuneĭ în țara noastră.

Mărturisesc că expozițiunea aceasta mĭ-a făcut cea maĭ bună impresie. Ea dovedește că se poate face mult la noĭ în țară, pentru ridicarea niveluluĭ cultural, atuncĭ cînd se hotărăsc cîțĭ-va oamenĭ să muncĭască.

Pînă azĭ, constructoriĭ, conducătoriĭ de lucrărĭ, desenatoriĭ chĭar, eraŭ oamenĭ lipsițĭ de cunoștințele elementare necesare meserieĭ lor.

Absolvențiĭ școaleĭ de architectură capătă o instrucțiune serioasă, dobîndesc simțul estetic și gustul frumosuluĭ.

Este de ajuns să vadă cine-va cu cîtă îngrijire sînt desenate și colorate lucrările lor, pentru ca să-și dea seama de munca dezvoltată de către conducătoriĭ școaleĭ.

Știm cu toțiĭ ce ușor îșĭ găseaŭ locurĭ bune și sigure, în țară, toțĭ străiniĭ desenatorĭ și constructorĭ. Era pînă acum un fel de credință că romîniĭ nu pot să se ocupe cu asemenea meseriĭ. Eĭ bine, rezultatele pe carĭ le-a dat școala de architectură dovedesc în de-ajuns că nu ne lipsește nicĭ talentul, nicĭ judecata necesară acestor meseriĭ.

Sînt în expoziția din strada Teilor cîte-va lucrărĭ carĭ merită numele de lucrărĭ artistice. Se relevează ca un talent maĭ ales D. Burcuș. Intre lucrările sale, cea maĭ însemnată este proĭectul pentru un liceŭ.

Afară de aceasta, sînt o mulțime de coloane, detaliĭ, portice, monumente, în stil doric, ionic și corintian.

*

Ceea-ce mĭ-a atras ĭarășĭ atențiunea sînt proĭectele de construcțiĭ micĭ, ca: barieră, primăriĭ de sat, șoproane, cotețe, etc. In toate aceste proĭecte se vede că deșĭ profesoriĭ aŭ căutat să îndrumeze pe elevĭ către preocuparea de a face proĭectele lor cît maĭ practice, totușĭ nu s'a neglijat de loc nicĭ partea artistică.

Sînt cîte-va schițe foarte drăgălașe. De sigur că mulțĭ dintre eleviĭ aceștia, dacă ar avea mijloace să studieze maĭ departe, ar contribui, într'un timp foarte scurt, să dea cu totul o altă direcție gustuluĭ publicului nostru în ce privește construcțiunile.

Pînă acum constructoriĭ, de obiceĭ posedînd meșteșugul lor numaĭ din practică, nu puteaŭ să aĭbă un sentiment artistic maĭ înalt ca proprietariĭ de case. Și, cum foarte multă lume, pentru o economie răŭ înțeleasă, se adresa lor ca să-ĭ construĭască clădirile de carĭ avea nevoĭe, orașele noastre se acoperĭaŭ cu clădirĭ oribile.

Constructoriĭ ieșițĭ din școala de architectură vor seconda, de sigur, pe architecțiĭ noștri în lupta de a face să predomine, cînd e

vorba de o clădire, nu numaĭ interesele practice, dar și simțul estetic.

*

Un lucru mi s'a părut însă curios. In toate țările din lume una din cele d'întîĭ preocupărĭ ale școalelor de architectură este și aceea de a se studia stilul țăreĭ.

Cu toate contestările făcute, este un fapt pozitiv azĭ că avem și noĭ un stil particular romînesc. Eĭ bine, în toată expoziția de la școala de architectură n'am văzut nicĭ un proiect în stil romînesc. Pentru-ce aceasta?

Și eŭ cred că era cu atît maĭ necesar să se dea o deosebită atențiune acesteĭ cestiunĭ cu cît, de la o vreme, multă, foarte multă lume vrea să aĭbă locuințele în acest stil. Și din nenorocire s'a răspîndit, sub numele de stil romînesc, un fel de clădirĭ-ghiveciŭ carĭ n'aŭ nicĭ un stil și al cărora romînizm se pretinde a rezida numaĭ în niște strașinĭ și castroane colorate cu colorĭ mohorîte.

In Bucureștĭ, maĭ ales, s'aŭ construit sute de asemenea case și, dacă nu se va pune capăt acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, în curînd architectura din Capitala țăreĭ va avea o înfățișare barbară, imposibilă, monstruoasă.

Și pentru lumea străină acesta va fi stilul romînesc.

*

Cu toate că, după cum se pare, școala aceasta e condamnată să dispară, — voĭ vorbi în alt articol de această cestiune,—sper că ea va găsi destul sprijin la particularĭ pentru ca să poată trăi. A dat prea frumoase roade pînă acum pentru ca să fie lăsată să dispară.

B.

Impresiunĭ și Palavre

(Din corespondența luĭ Chițibuș cu cetitoarele sale).

Idealul

Tu îmĭ scriĭ, Rodico, de la țară, din cătunul îndepărtat, din odăița mică și curată, pe fereastra căreĭa intră mirosul cîmpieĭ și crîmpeiele cîntecelor de la cîrcîuma satuluĭ. In acest cadru idilic, plin de liniște și de poezie, tu maĭ poțĭ fi tristă și îțĭ avînțĭ gîndurile spre amorul tăŭ nefericit, spre un ideal pe care alcătuirea socială de azĭ l'a sfărîmat.

Cu totul altul este cadrul vieţeĭ mele și în acest moment, cînd îmĭ înșir boabele cugetăreĭ, în fața mea am un zid rece înegrit de fumul motoruluĭ și, în locul vioareĭ și cobzeĭ, îmĭ plictisește urechĭa uruitul mașinilor de la tipografie. Nu-ĭ fir de verdeață aicĭ. La doĭ metri, orizontul mĭ-e tăĭat de pereţiĭ clădireĭ din faţă, ĭar, în loc de mirosul îmbătător al cîmpieĭ, respirația mĭ-o sufocă fumul și toate miazmele unuĭ colț din centrul Bucureștilor.

Și, cu tot acest cadru prozaic și trist de oraș mare, cu toată neputința luĭ de a-țĭ da o senzație nouă, totușĭ sufletul îmĭ este liniștit. Nu maĭ am nicĭ măcar aspirațiunea să fug departe, departe, ca și tine, în satul îndepărtat și în casa de la țară să-mĭ destind nerviĭ, să-mĭ odihnesc creĭerul și să renasc din toate punctele de vedere. De ce așĭ dori imposibiluĭ? Sînt înhamat la această muncă zilnică, sînt robul ceasurilor fixe și, chĭar în momentele cele maĭ pline de expansiune, ochiul nu mi se mută de pe ceasornic. Am intrat în horă și trebuĭe să joc, de voĭe saŭ de nevoĭe,—și de ce m'așĭ maĭ gîndi la cîmpia veselă, la căsuța țărănească, la trecutul meŭ?

Și acum să venim la amorul sufletuluĭ tăŭ. Să-mĭ daĭ voĭe să te fericesc... Aĭ ĭubit, aĭ fost ĭubită și probabil că și azĭ maĭ dăĭnuĭește patima în inima ta și a *luĭ*. Orĭ cînd te poțĭ întoarce cu gîndul în această grădină secretă, orĭ cînd poțĭ trăi cu acest trecut plin de soare și de iluziĭ. Cu atît e maĭ splendid și maĭ luminos cu cît e încă în stare de *ideal*. Suferĭ, se înțelege, dar cît de dulce este această suferință și cît de mult te hrănesc speranțele în viitor!

Și eŭ am avut ca tine un ideal, un trecut. El însă s'a isprăvit în noroĭ. Cînd mă uĭt în urmă, văd negru și rușine. Inainte nu pot privi, de oare-ce nu maĭ văd de cît aceeașĭ tristeță și aceleașĭ deziluziĭ.

Intre mine și tine, tu eștĭ cea maĭ fericită, de oare-ce trecutul țĭ-e alb și curat și maĭ poțĭ spera în viitor. In tot cazul, aĭ un loc de refugiŭ, atuncĭ cînd aĭ gîndul liber, cînd eștĭ la țară și cînd de pe fereastra deschisă îțĭ vine mirosul cîmpieĭ și urechĭa îțĭ este gîdilată de țirîitul cobzeĭ și al vioareĭ.

Iată de ce te fericesc și pentru ce — dacă mĭ-aĭ cere sfatul—eŭ te-așĭ consilia în vecĭnicie să nu-țĭ atingĭ idealul. De multe orĭ, cînd aĭ facut aceasta, chimera dispare și în locul eĭ nu rămîne de cît realitatea tristă și murdară.

Chițibuș.

CRONICA

Eleonora Duse

Duse, care joacă acuma la Paris, e una din cele două marĭ tragediane ale epoceĭ. Joacă aceleașĭ rolurĭ ca și Sarah Bernhardt, dar în chip cu totul deosebit. Amîndouă însă sînt admirabile.

Pe Sarah Bernhardt am văzut-o. Duse era să vie de două orĭ pînă acum la noĭ, dar pricina că n'a venit a fost că de cîte orĭ a cerut de la teatru zile acele zile eraŭ prinse și ea, pe care toată lumea doreşte să o audă, avea angajamente aĭurea în timpul cînd sala teatruluĭ era liberă.

Acum joacă la Paris chĭar în teatrul pe care îl ține Sarah Bernhardt, la „*Renaissance*", și joacă tocmaĭ în piesele în carĭ a excelat marea tragediană franceză. Duse e italiancă. Toată presa franceză vorbește de ea și credem că vor interesa pe cititoriĭ „Adevĕruluĭ" cele cîte-va următoare amănunte:

Eleonora Duse s'a născut în drumul de fier, nu departe de Veneția, în 1859, chĭar cînd Milaneziĭ primĭaŭ pe francezĭ ca liberatorĭ și maĭ tîrziŭ părințiĭ săĭ, cînd nu o puteaŭ astîmpăra, căcĭ era foarte zburdalnică, îĭ ziceaŭ:

— Nu e de mirat că eștĭ așa de neastîmpărată, căcĭ te-aĭ născut la 1859; aĭ războĭ în tine.

La botez, cînd fu să o ducă la biserică, după obiceĭul venețian, într'un fel de cutie de sticlă, soldațiĭ austriacĭ, crezînd că văd niscaĭ moaște sfinte, îĭ prezintară armele. Tatăl săŭ, care era actor vechiŭ, văzu în aceasta o prevestire fericită și spuse că fata luĭ o să ajungă lucru mare.

Duse a debutat pe teatru la vîrsta de patru anĭ în rolul Coseteĭ din „*Mizerabiliĭ*", rol urît care nu era făcut ca să-ĭ inspire dragoste de teatru. In acest rol, în care era bătută și chinuită într'una, a trebuit ca mama sa să stea între culise și să-ĭ facă semne că loviturile acele eraŭ din glumă, căcĭ alt-fel plîngea. Cînd era de 20 de anĭ a repurtat primul succes mare în „*Tereza Raquin*". Peste doĭ anĭ Rossi o numĭa artistă mare. El o puse să joace rolurile prime în urma unor încercărĭ fizice și morale carĭ o ținuseră depărtată de teatru vre un an și ea primi zăpăcită, fără să se fi crezut în stare a le juca.

„Primi, zice un biograf al săŭ, iscăli angajamentul ca pe o poliță pe care eștĭ sigur că nu veĭ avea cum s'o plăteștĭ și la a căreĭ scadență n'aĭ alt de cît a te sinucide."

Bătrînul Rossi nu se înșelase. Asta o legă ĭar de viață și acum e una dintre atît de puținele artiste de geniŭ.

Radu Prelea.

Manevre de ĭarnă rusești

Gerul. — Necesitatea manevrelor. — Manevrele de ĭarnă. Durata.— Modul de încălzire.

De vre-o cincĭ anĭ, armata rusească se prepară după un anumit plan pentru o campanie de ĭarnă. In cele maĭ multe circonscripțiunĭ militare, nu se cere însă soldaților ca să reziste unuĭ frig maĭ mare de cît aceluĭa căruĭa i-ar putea rezista fară greutate și un soldat romîn. Așa, pe alocurea s'a dat ordin ca la un frig maĭ mare de 12 grade să nu se facă manevre, ĭar în circonscripția Varșovia domnește prescripția ca la un frig de 12 grade să nu se facă bivuacurĭ nicĭ chĭar sub corturĭ.

*

Generalul Dragomirow crede că exercițiile de ĭarnă sînt neaparat necesare pentru a deprinde pe soldațĭ cu frigul, căcĭ nicĭ într'un caz trupele nu trebuĭe să privească manevrele și marșurile în zăpadă ca „evenimente neplăcute". Maĭ ales soldatul rus trebuĭe să fie obicĭnuit cu frigul, de oare ce nicĭ nu maĭ încape îndoĭală că într'un viitor războĭ Rusia va continua campania și în timpul ĭerneĭ.

*

Exercițiile de ĭarnă ale armateĭ rusești sînt de 5 felurĭ: 1) marșurĭ, 2) manevre în fața unor detașamente dușmane, 3) tragerĭ cu arma ca în campanie, 4) marșurĭ excepționale pe jos și calare, carĭ servesc pentru a aduna învățăminte practice, 5) părăsirea garnizoaneĭ pentru maĭ mult timp și pentru a face serviciĭ de eclerare. Marșurĭ se fac după circonscripțiĭ, așa: la Varșovia de 2 orĭ pe lună, la Vilna odată pe săptămînă, la Petersburg de treĭ orĭ pe lună.

*

In genere, manevrele de ĭarnă ruseștĭ țin treĭ zile. In după amĭaza primeĭ zile trupele înaintează spre locul de înoptare; a doua zi e menită luptelor; în ziua a treĭa trupele se întorc în garnizoane. Cînd frigul e mare, soldațiĭ poartă o blană scurtă de desubtul mantaleĭ. S'aŭ încercat diferite felurĭ de a încălzi corturile. Valurĭ de zăpadă și de lut, înăuntrul cărora se fac vetre de lut, încălzesc foarte bine corturile. Pe aceste vetre fierbe apă și soldațiĭ sînt trezițĭ în fie-care 2 ceasurĭ de un camarad de gardă pentru ca să ĭa ceaĭ cu coniac.

*

Din manevrele de ĭarnă s'aŭ tras o mulțime de învățăminte cu privire la îmbrăcămintea soldaților: blănĭ, mănușĭ de postav, căcĭulĭ, cizme de pîslă, rufe de lînă, tălpĭ de pîslă, cuvertură de blană pentru bolnavĭ etc.

Carele tunuluĭ sînt așa construite, în cît se pot lesne preface în săniĭ, ĭar tunurile se transportă pe săniĭ obicĭnuite, după ce maĭ întîĭ li se scot roțile. Ajunse în pozițiune, tunurile sînt din noŭ puse pe roțĭ și intră în activitate.

Insemnătatea manevrelor de ĭarnă poate fi maĭ bine apreciată dacă se ține în seamă că toate războaĭele marĭ pe carĭ le-a avut Rusia în secolul acesta n'aŭ putut fi isprăvite din pricina sosirea ĭerneĭ.

Strateg.

Concesiunile puterilor

Telegramă particul. a „Adevĕruluĭ"

Viena, 28 Maĭ, orele 12 noaptea.

In urma unor lungĭ discuțiunĭ și a rapoartelor depuse de diferitele comisiunĭ de experțĭ, puterile aŭ acordat Porțeĭ următoarele concesiunĭ: indemnizare de războĭ de cincĭ milioane francĭ, rectificare de frontieră foarte mare și o reformă însemnată a jurisdicțiuneĭ greceștĭ în Turcia (reforma capitulațiunilor).

Se consideră ca zdruncinată pozițiunea ambasadoruluĭ englez, care, după cum v'am depeșat, a fost foarte violent în discuțiune.

Spitz.

Sfîrșitul greveĭ din Viena

Telegramă particul. a „Adevĕruluĭ"

Viena, 29 Maĭ, orele 2 noaptea

In urma concesiunilor făcute de societatea tramwayurilor, greva lucrătorilor acesteĭ societățĭ s'a declarat sfîrșită.

Toțĭ greviștiĭ aŭ reluat lucrul.

Spitz.

Bursa din Viena

Telegramă particul. a „Adevĕruluĭ"

Viena, 28 Maĭ, orele 11 noaptea.

La bursă s'aŭ încheĭat azĭ puține afacerĭ. Din pricina inundațiilor și a ploilor continue, carĭ aŭ cauzat pretutindenĭ marĭ stricăciunĭ, bursa a fost foarte slabă.

Spitz.

ECOURĬ

◆ S'a aprobat înființarea, de o cam-dată, a următoruluĭ personal necesar la biuroul central al direcțiuneĭ serviciuluĭ pentru construcțiunea portuluĭ Constanța, care se va plăti din fondul respectiv de leĭ 21.000.000, și anume: *a)* Un inginer-șef al biurouluĭ technic; doĭ inginerĭ-asistențĭ; doĭ conductorĭ-desemnatorĭ; toțĭ aceștia plătițĭ după gradul ce posedă în corpul technic. *b)* Un comptabil, plătit cu 400 leĭ lunar; un secretar, plătit de la 200 la 350 leĭ lunar; un archivar-registrator, plătit de la 150 la 220 leĭ lunar; doĭ copiștĭ-verificatorĭ, a cîte 150 leĭ lunar; un curier, plătit cu diurnă de 90 leĭ lunar, și treĭ odăĭașĭ, plătițĭ fie-care cu diurnă de 90 leĭ lunar.

◆ Cu începere de la 1 Iunie, orele de lucru în biurourile administrațiuneĭ centrale de la ministerul de finance vor fi de la 7 dimineața pînă la 12 și jum.

Casieria regieĭ însă va continua să fie deschisă de la orele 8—11 și jum. a. m. și de la 4—6 p. m.

◆ Societatea romînă de gimnastică, dare la semn, scrimă și natațiune dă Dumineca, 1 Iunie a. c., obicĭnuita serbare anuală.

◆ La direcțiunea generală a telegrafelor și poștelor (serviciul personaluluĭ de liniĭ și de instalațiunĭ telefonice) sînt treĭ locurĭ pentru *constructorĭ de telegrafe* remunerațĭ cu cîte 175 leĭ lunar fie-care. Concurențiĭ trebuĭe să fie romînĭ saŭ naturalizațĭ; să fi satisfăcut legeĭ de recrutare și să nu fie atins de nicĭ o infirmitate; să nu fie maĭ mare de 26 anĭ și să fie absolvent al uneĭ școale de meseriĭ. Cererile se primesc numaĭ pînă la 20 Iunie.

◆ Erĭ la examenul învățătoarelor pentru obținerea titluluĭ definitiv s'aŭ prezintat zece candidate din carĭ a reușit cu un străluoit succes D-na Elena Mihail Demetrescu, directoara școaleĭ de fete (tip urban) de la bariera caleĭ Grivița. Aŭ maĭ reușit încă două învățătoare, acestea prin *indulgența* comisiuneĭ (textual proclamarea președinteluĭ), ĭar restul de 7 candidate aŭ fost respinse.

Comisiunea examinatoare se compune din D-niĭ P. Gîrboviceanu, Gr. Borgovan și D-na David, profesoară la școala centrală de fete.

Conferința căilor ferate

Delegațiĭ.—Ceasornic cu 24 ore.— Alte propunerĭ.

La 3 și 4 Iunie va avea loc la Christiania conferința căilor ferate europene, conferință care trebuĭe să stabilească maĭ ales itinerarele.

Vor participa la această conferință 18 țărĭ, reprezintate prin 200 de delegațĭ, printre carĭ se află și 2 Romînĭ.

*

Cestiunea cea maĭ principală ce se va discuta este aceea a introduceriĭ ceasornicului cu 24 de ore. Ora 1 coincide la acest noŭ orologiŭ cu ceasul 1 după mĭezul nopțeĭ, pe cînd ora 1 după amĭază corespunde oreĭ 13. Deja la ultima conferință ce s'a ținut la Viena s'a primit o propunere a delegaților C. F. Belgiane, prin care se hotăra intervenția pe lîngă diferitele state ca ele să primească noul ceasornic pentru toate încunoștiințările privitoare la serviciul itinerariilor.

*

Intre cele-l'alte cestiunĭ de discutat prezintă o oarecare importanță aceea a stabilireĭ uneĭ maĭ bune legăturĭ ferate între Stokholm și Christiania, precum și intercalarea unuĭ noŭ tren accelerat între Berlin și Stokholm.

Ședințele conferințeĭ se țin în sala logeĭ masonice, unde direcțiunea C. F. Norvegiane va da și un banchet delegaților. De asemenea se plănuĭesc escursiunĭ la minunatul Christianiafjord și pe valea Gudbrands.

Extern.

Cestiunea frontiereĭ în discuție

(Serviciul telegrafic al „*Agențieĭ Romîne*")

Paris, 28 Maĭ.—Conferințele între ambasadorĭ și Tewfik-Pașa urmează în mod normal și sînt ținute secrete. Totușĭ, se asigură că actualmente discuțiunile aŭ de obiect cestiunea graniței tesaliene.

Turburările din Creta

(Serviciul telegrafic al „Agențieĭ Romîne")

Canea, 28 Maĭ.—Un post de 75 soldațĭ de infanterie de marină s'a stabilit într'o fabrică de untdelemn franceză, din Sahel, în urma unor amenințărĭ proferate în contra personaluluĭ aceșteĭ uzine.

Evenimentele din Orient

— Prin poștă —

Sinodul și anti-dinasticizmul

Corespondentul nostru *Flor* din Atena ne scrie că Sinodul bisericeĭ greceștĭ, într'o ședință ce a ținut-o maĭ deunăzĭ sub prezidenția mitropolituluĭ primat, a hotărît ca să trimeată întreguluĭ cler o notă circulară în contra mișcăreĭ antidinastice. Preoțiĭ sînt provocațĭ de Sinod ca de pe amvon să influiențeze asupra populațiuneĭ pentru ca aceasta să respecte legile și puterile lumeștĭ, în capul cărora se află regele. Circulara inzistă asupra faptuluĭ că toțĭ membriĭ caseĭ regale s'aŭ pus în serviciul elenizmuluĭ și că toțĭ trebuĭe să sufere cu resemnare greaua încercare la care e supusă acum Grecia.

Sultanul Abdul-Hamid

In cartea sa întitulată *La politique du sultan*, Victor Berard scrie:

„Politica sultanuluĭ nu se poate explica de cît prin frica ce l stăpînește de la urcarea sa pe tron. Acest sultan nu se aseamănă nicĭ prin calitățile sale exterioare, nicĭ prin cele intelectuale cu un „bun turc", ci maĭ mult cu un arab saŭ armean. Multă vreme lumea l'a crezut că e un bon vivant și se spunea chĭar că din această pricină i s'a zdruncinat sănătatea. Dar ĭată că frica de moarte l-a prefăcut într'un ascet. O ast-fel de viață, plină de grijă și frică, fără îndoĭală că ar putea să ruineze la urma urmelor organizmul cel maĭ puternic. Dar nicĭ nu trebuĭesc căutate așa de departe cauzele ruineĭ fizice și morale a sultanuluĭ. „Eŭ — îmĭ spunea un mare om de stat din Orient — am fost ministru la 7 viceregĭ: șașe dintr'înșiĭ aŭ înebunit numaĭ pe urma putereĭ absolute ce o aveaŭ; ceĭ-l-alțĭ doĭ aŭ fost idioțĭ din nascare".

Dal.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Străinătate

VIENA

Napoleonul	Fl. 9.575
Rubla	» 127. »
Credit. Austalt.	» 366.75
Cred. fonc. austr.	» 470. »
» ungar	» 401.
Drum de fier austr.	» 3[illegible]4.20
Lombarde	» 87.20
Alpines	» 97.80
Losurĭ turceștĭ	» 56.80
Rentă perp. austr.	» 102.25
» arg. »	» 102.25
» aur »	» 122.35
» » ungară	» 123.05
Francfurt	
Renta Romînă 5%	Fl. 101.15
» » 4%	» 83.10
BERLIN	
Napoleonul	16.235
Rubla	216.75
Disconto	203.25
Schimb. Londra	20.31
» Paris	81.15
» Amsterdam	168.75
» Viena	—
» Belgia	80.70
» Italia	77.35
Ren. Rom. 5%	Fl. 101.25
» » 1890 4%	» 89.80
» » 1891 4%	» 89.50
» » 1896 4%	» 89.[illegible]
Imp. mun. Bucur.	[illegible]1.10
PARIS	
Banca Otomană	» 565.50
Losurile Turceștĭ	» 109.
Impr. Egyptian	—
» Helenic	—
Drum de fer austr.	76 »
Alpines	212
Renta Fran. 3½%	106.55
» » 3%	104
Ren. Romînă 5%	—
» » 4%	91.10
» » 1896 4%	—
Ren. Italiană	94.85
Ungară	—

din Bucureștĭ

30/11 Maĭ 1897.

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă, leĭ	108
5% » amor. 1881	» 100¹/₂
5% » » (Im. 1892	» 101³/₄
5% » » din 1893	» 101³/₄
5% » » 1894 int.	» 95³/₄
4% » » (Im. 32¹/₂ milioane	» 89
4% » » (Im. 50 milioane)	» 90
4% » » (Im. 274 milioane)	» 91
4% » » (Im. 45 mil.) 1891	» 90
4% » » (Im. 120 mil.) 1894	» 90
4% » » (Im. 90 mil.) 1896	» 89
5% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale)	» 102¹/₂
10 Oblig. Caseĭ Pensiunil. a 300 leĭ	» 299
Imprumuturĭ de oraș	
5% Oblig. Comuneĭ București 1885	leĭ 88³/₄
5% Oblig. Comuneĭ București 1884	» —
5% Oblig. Comuneĭ București 1888	» —
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1890	» 87¹/₂
Idem Idem 1895	» 86¹/₄
Imprumuturĭ de Societățĭ	
5% Scr. fonc. rurale leĭ	85
5% » » urb. Buc.	» 81
5% » » » Iașĭ	» 86¹/₂
Acțiunĭ	
Banca Naț. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă	» —
Banca Romînieĭ	» —
Soc. asig. Dacia-Rom.	» —
» » Națională	» —
» » reac. Patria	» —
» rom. con. inc. p.	» —
» de Bere'l ariile.	» —
» Letea	—

Știrĭ telegrafice

(Serviciul *Agențieĭ Romîne*)

Atena, 28 Maĭ.— Erĭ împărăteasa Eugenia a sosit.

Cape-Town, 28 Maĭ.—D. Rhodes a plecat la Rhodesia.

Constantinopol, 28 Maĭ. — Se confirmă că cîte-va cazurĭ de clumă s'aŭ produs la Djeddah. Proveniențelor acestuĭ oraș s'a impus o carantină de 15 zile.

Statuia luĭ Ferdinand Lesseps

(Serviciul telegrafic al „Agențieĭ Romîne")

Paris, 28 Maĭ.—Adunarea generală a acționarilor companieĭ canaluluĭ Suez a decis în unanimitate să ridice un monument comemorativ luĭ Ferdinand Lesseps, la Port-Saïd, la intrarea canaluluĭ. Cheltuĭelile se urcă la 250.000 leĭ.

REPORTAGIU

Din Capitală

Azĭ noapte s'a arestat de către poliția Capitaleĭ renumitul spărgător Ițic Leibovicĭ. El a fost găsit în curtea casei D-luĭ I. Rimniceanu, din strada Mircea-Vodă 31.

Intrebat fiind ce caută acolo, Ițic a răspuns că nicĭ el nu știe cum a nemerit acolo.

Bietul Ițic!... a pățit-o ca țiganul pe care „l-a aruncat vîntul" în grădina cu zarzavat.

D. Iacob Axelrad, voiajor al caseĭ David Gabriel din strada Lipscanĭ 88, a reclamat ĭerĭ poliţieĭ Capitaleĭ că între gara Piteștĭ și Ghergani i s'a furat din buzunarul jacheteĭ un carnet în care avea 340 leĭ și polițe în valoare de 20,000 leĭ.

Din țară

La cazarma călărașilor din Botoșanĭ un soldat, făcînd manege, a căzut de pe cal atît de răŭ, în cît a încetat subit din viață.

Poliția din Brăila a prins pe Bernard Chelnerul care a furat acum cît-va timp 1180 leĭ de la gara Filaret.

Bernard a fost înaintat poliției Capitaleĭ.

ȘTIRI TEATRALE

D-ra Eugenia Petrescu va da astă-seară a patra reprezintație științifică de echilibru în grădina *Rașca*.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

23

VALSUL BĂRBAȚILOR

Partea întîĭa

JENNY „AC-UȘOR"

X

Și, văzînd pe ceĭ carĭ o întovărășĭaŭ:

— Bună seara, bună seara.. sînt încîntat că v'ațĭ urcat pînă la mine... Intrațĭ, vă rog, intrațĭ..

Jeana intră.

Ceĭ-l'alțĭ o urmară.

Pe figura trandafirie a Alsacianuluĭ se zugrăvise uĭmirea...

Privĭa rînd pe rînd pe aceĭa carĭ intraŭ în odaĭe sa și cerca să ghicĭască numaĭ de cît pricina aceșteĭ vizite la care el se aștepta atît de puțin.

Camera luĭ Fritz era mică și simplă, dar binișor mobilată: pat, lavabo, masă de toaletă, treĭ scaune, masă pentru scris, ĭar pe perețĭ maĭ multe tablourĭ reprezintînd bătăliĭ de sub Primul Imperiŭ.

O bibliotecă-etajeră conținea o sută de volume, toate raportîndu-se la profesiunea sa.

— Ședețĭ, zise Joltran.

Fiind-că nu eraŭ de cît treĭ scaune, Fritz șezu pe pat, Albertina și ceĭ doĭ bărbațĭ pe scaune.

Jeana rămase în picĭoare.

— Fritz, zise ea, cu o extra-ordinară liniște sufletească, te rog să nu te sperii de întrebarea ce-țĭ voĭ face...

— O întrebare? țĭ-am acordat-o de maĭ nainte.

— Vreĭ să-mĭ arățĭ o scrisoare, o pagină, un rînd scris de mîna D-tale?

— Da, da, dar pentru ce?

— Veĭ ști pe dată, Fritz.

— Foarte bine, foarte bine, D-șoară Jeana.

Iĭ dete tocmaĭ o scrisoare pe care o începuse de curînd și care era adresată unuĭ frate al săŭ bolnav, rămas în Alsacia.

Ea compară această scrisoare cu fie-care din aceĭea carĭ formaŭ pachetul găsit în camera sa.

Scrisoarea era identic aceeașĭ.

— Fritz, zise, mĭ-aĭ scris vre-o dată?

— Eŭ? D-șoară Jeano, zise tînărul... Aș fi îndrăznit să-țĭ scriŭ?

— Așa dar, nu mĭ-aĭ scris nicĭ o dată?

— Nicĭ o dată, D-șoară, nicĭ o dată...

— Atuncĭ, spune mĭ, recunoștĭ scrisorile astea?

Le luă.

Le privi lung și fu cuprins de o emoțiune de nedescris.

Figura-ĭ trandafirie se îngălbeni pe dată; în urmă, i se însîngeră.

— Aĭ zice că sînt scrise de mine!...

— Privește iscălitura.

— Iscălite cu numele meu... Ce însemnează aceasta?

— Citește, Fritz, citește!..

Ceti.

Și, după ce sfîrși, după ce își trecu mîna pe larga și inteligenta-ĭ frunte, acoperită de o sudoare rece, el zise, foarte grav, aproape aspru:

— E ceva ne maĭ pomenit... și o să-mĭ explicĭ, nu-ĭ așa?

— Va să zică, aceste scrisorĭ nu sînt de la D-ta?

— Oh! D-șoară Jeano, te maĭ îndoieștĭ?

— Eŭ nu m'am îndoit nicĭ o secundă. Eștĭ o inimă bravă și leală...

Și, spontaneŭ, îĭ întinse mîna.

El luă această mînă, tremurînd, cu ochiĭ plinĭ de lacrimĭ.

— Din aceste scrisorĭ, vezĭ, Fritz, că e vorba de o corespondență pe care țĭ-așĭ fi adresat-o eŭ, ca răspuns la a ta, și că, dacă ar căuta-o, după cum aŭ făcut la mine, ar da peste dînsa...

— Nu voĭ permite nimănuĭ să răscolească prin casa mea.

— Trebuĭe, amice...

— Pentru ce? D-ta știĭ bine că nu mĭ-aĭ scris nimic. Ce-o să găsĭască la mine?...

— Dar eŭ știŭ de asemenea că nicĭ odată n'am primit scrisorĭ de la tine, Fritz... și cu toate astea... la mine... în cutia biurouluĭ meŭ... aŭ fost găsite acestea...

— Cînd vezĭ așa ceva, îțĭ vine să-țĭ zdrobeștĭ capul de zidurĭ, pe legea mea.

Și în zid nu dădu cu capul, ci cu pumnul, — un pumn aplicat cu atîta vigoare, că toată camera se zgudui.

— Amice, sînt sigură că aŭ să găsĭască aicĭ scrisorĭ de ale mele... ele nu vor fi maĭ autentice ca ale D-tale... Dar ce-mĭ pasă... Haide... Inaintea mameĭ, înaintea tatăluĭ meŭ vitreg, înaintea logodniculuĭ meŭ, înaintea mea, te rog, fă singur cercetările...

Joltran ezita.

Băĭgui:

— Pe cinstea mea, e ceva extraordinar...

In sfîrșit, în urma uneĭ rugăcĭunĭ ce Jeana îĭ adresă din ochĭ, se execută.

Deșertă toate cutiile pe masă și luă, una cîte una, toate hîrtiile...

Pe măsură ce le deschidea, spunea:

— Astea sînt scrisorĭ de la fratele meŭ... astea de la mama... astea sînt hîrtiĭ de familie.. privițĭ, examinați-le bine.

Și, cum le deschidea, le arăta luĭ Thommeret și Gontran.

Dar această bănuĭală făcea pe Fritz să sufere teribil.

Din timp în timp, se oprĭa, își scotea batista din buzunar și își ștergea nădușeala de pe frunte.

— E ceva chinuitor!... zise dînsul.

Cînd nu maĭ avu nicĭ o cutie de golit, rosti:

— Iată... s'a sfîrșit... Vezĭ, D-șoară Jeana, vezĭ că te-aĭ înșelat?...

Thommeret arătă cu vîrful bastonuluĭ un cufăr mare într'un colț al camereĭ

— Dar în ăsta?

Joltran înălță din umerĭ.

— Intr'însul țin rufăria... Cred că n'o să mă silițĭ să-l deschid și p'ăsta...

Ceĭ doĭ oamenĭ, bănuitorĭ, tăcură.

Atuncĭ, Jeana zise foarte dulce:

— Deschide, Fritz, sînt convinsă că veĭ găsi scrisorile mele în acest cufăr... Deschide, amice, deschide, te rog...

Jeaneĭ nu se putea împotrivi.

Se supuse.

Și, într'adevăr, sub un pachet de cămășĭ albe, lîngă batiste și manșete, găsi niște scrisorĭ, vre-o două-zecĭ la număr, toate închise într'un plic cenușiŭ încins cu un caucĭuc.

— Iată-le, zise Jeana, vecĭnic liniștită, vecĭnic surîzătoare.

Joltran era foarte palid.

Jeana desfăcu scrisorile și le ceti într'o secundă.

In urmă, le întinse luĭ Thommeret și luĭ Gontran.

— Aceste scrisorĭ sînt scrise de mine... Sînt răspunsurile date de mine scrisorilor luĭ Fritz pe carĭ le-ațĭ găsit în camera mea. Și, cu toate astea, vă jur — și aceasta pentru cea din urmă oară — că scrisorile ce vedețĭ nu sînt de la mine, după cum nicĭ acelea ale D-luĭ Joltran nu sînt de la el...

Ceĭ doĭ oamenĭ citĭaŭ...

Era o probă nouă, o probă zdrobitoare.

Cum să nu crezĭ?

Gontran și Albertina înmărmuriseră.

Cît despre Thommeret, el știa să facă pe artistul.

Cum sfîrși, își duse batista la ochĭ și își șterse lacrimile.

Din timp în timp, corpul săŭ era cuprins de tremurăturĭ nervoase și orĭ-cine ar fi crezut că el se află prada uneĭ teribile deznădăjduirĭ, prada uneĭ suferințe dintr'acelea carĭ se resimt o viață întreagă.

Instinctiv, Fritz și Jeana se apropiaseră.

Amîndoĭ eraŭ bănuițĭ, acuzațĭ.

Nu era drept oare ca să se apere reciproc?

Schimbară grabnic cîte-va cuvinte:

— Fritz, zicea Jeana, sînt victima uneĭ intrigĭ odioase...

— Odioasă, da, D-șoară Jeano, înțeleg ca și D-ta... Și vreĭ să-țĭ spun de unde-țĭ vine asta?... Eŭ știŭ...

Și privirile amîndoror căzură pe Thommeret.

Jeana murmură:

— Mizerabilul! trebuĭa să m'aștept la orĭ-ce.

Figura foarte palidă a Alsacianuluĭ arăta o mînie teribilă.

— D-șoară Jeano, îl strîng de gît, zise dînsul.

Și, înainte ca tînăra fată să fi putut a se opune, el luase pe Thommeret de pe scaun, îl îngrămădise pe pat și era gata să-ĭ înece respirația...

Va urma

Tîrgul cerealelor

Brăila, 28 Maĭ.

Grîŭ, 2150 hect; 58½ libr; 11,20 preţ.
Porumb, 9000—400 hect.; 57¾—59¼ libr.; 8.00—5.05 preţ.
Orz, 400 hect.; % k. libr; 6.60 preţ.

Marmorosch Blank et Comp.

INFORMAŢIUNĬ

D. C. Alimăneşteanu a făcut ministrului de domeniĭ un foarte lung şi interesant raport în chestia aplicăreĭ legeĭ minelor.

D. Stolojan este partizan al punereĭ în aplicare a legeĭ, dar se teme de D. Dim. Sturdza. De aceea D. Stolojan împinge de o cam dată pe D. Ionel Brătianu să aplice legea C. F. Particulare—care de asemenea e condamnată de D. Dim. A. Sturdza—şi apoĭ, cum aceste două legĭ sînt în legătură, D. Stolojan va spune D-luĭ Sturdza că, din moment ce D. Brătianu a trecut peste voinţa primuluĭ-ministru, D-sa nu maĭ are ce face.

Este decĭ probabil că săptămîna viitoare legea minelor şi legea C. F. P. se vor pune în aplicare. Poate se va modifica întru cît-va regulamentul lor. Pînă acum însă nu e nimic hotărît.

Alaltă-ĭerĭ s'aŭ adunat membriĭ comitetuluĭ constituţionaĭilor la clubul lor şi aŭ discutat asupra răspunsuluĭ ce trebuĭe dat articoluluĭ din *Timpul*.

După oare-carĭ discuţiĭ, s'a decis că articoluluĭ din *Timpul*, neavînd nicĭ o importanţă, de oare-ce nu precizează nimic, nu trebuĭe să i se răspundă.

Şeful însă meditează la Ţibăneştĭ.

D. P. Carp a trimes ĭerĭ notiţa pe care o publicăm şi noĭ în ediţia de aseară.

Mişcarea prefectorală, pe care am spus că e decis D. Ferichide s'o facă, a fost amînată pentru cîte-va zile, de oare-ce maĭ toţĭ aceĭa pe carĭ îĭ mută şi îĭ schimbă noua mişcare se opun hotărîrilor D-luĭ Ferichide.

Şi să ştie că toţĭ aceştĭ subalternĭ aĭ D-luĭ Ferichide aŭ protectorĭ puternicĭ în partid.

Ĭerĭ s'a întors în Bucureştĭ D. N. Fleva, care a fost maĭ mult timp la Viena.

D-sa va pleca peste cîte-va zile la Karlsbad.

Guvernul unguresc a dat ordin autorităţilor comunale din localităţile populate de Romînĭ să întrebuinţeze sume însemnate din bugetele comunelor pentru înălţarea şcoalelor ungureştĭ. Unele comune aŭ şi votat, cu toate protestările Romînilor, sume importante în acest scop.

Erĭ aŭ intrat în temniţa din Seghedin învăţătorul Gheorghe Făgărăşan şi preotul Ioan Păcurar, ambiĭ condamnaţĭ pentru agitaţiĭ politice: unul la un an şi jumătate şi cel-l'alt la o lună.

La Iaşĭ a încetat subit din viaţă Maximescu, acela care a fost amestecat în procesul de la Sf. Spiridon.

Iată, după „Opinia" din Iaşĭ, cum a murit el:

La ceasurile 3, cu două ore înaintea deceseluĭ, Maximescu se întîlni în Strada-de-sus cu un' distins avocat din localitate.

— Ce facĭ tu, *Harnagea*, îl întrebă avocatul.

Numele de Harnagea, pe care avocatul îl dădu luĭ Maximescu, era o aluzie la faptul infamant de care Maximescu era acuzat, într'o vreme, fapt aproape identic pentru care Harnagea a fost condamnat.

— Eŭ Harnagea?—răspunse Maximescu indignat. Eŭ nu sînt Harnagea.

— Ba eştĭ, reluă avocatul. Căcĭ, de nu te achita Curtea pe tine, Harnagea n'ar maĭ fi furat.

Foarte enervat de părerea aceasta a avocatuluĭ, Maximescu se opri la o covrigărie, unde luă un covrig şi unde i se aduse un pahar cu vin.

Plecînd de acolo şi ajungînd în colţul mitropolieĭ, Maximescu căzu jos— mort.

Doctoriĭ aŭ constatat că a murit de apoplexie cerebrală.

Erĭ aŭ sosit în portul Galaţĭ următoarele vapoare: vaporul „Edenmore" sub pavilion englez din Liverpol, cu diverse; vaporul „Medea" sub pavilion romîn din Constantinopol, cu diverse; vaporul „Rosina Mendel" sub pavilion englez din Brăila, cu cereale; bricul „Marigo" sub pavilion otoman din Varna, deşert.

Primarul comuneĭ Poiana Lungă, din judeţul Botoşanĭ, a demisionat din postul ce ocupa, de oare-ce a fost dat în judecată de prefectul judeţuluĭ pentru maĭ multe abuzurĭ.

D. Haret, ministrul instrucţiuneĭ publice, în înţelegere cu secretarul săŭ general şi cu inspectoriĭ învăţămîntuluĭ primar, a dispus ca examenele generale la şcoalele primare din ţară să se înceapă anul acesta la 21 Iunie.

Examenele vor ţine patru zile.

Cursurile vor înceta în seara de 18 Iunie.

Toate ziarele conservatoare din provincie aprobă articolul apărut în *Timpul* cu privire la ruptura conservatorilor de junimiştĭ şi conţin articole foarte violente la adresa acestora din urmă.

Planurile pentru construirea celor două hotelurĭ la băile Govora, pentru ofiţeriĭ şi soldaţiĭ bolnavĭ şi trimişĭ ca să se însănătoşeze, aŭ fost aprobate de ministerul de războĭ.

Construirea va începe în curînd.

Dunărea, venind foarte mare, a inundat cheĭul portuluĭ Severin.

Apa ameninţă să intre în magazia de mărfurĭ a agenţieĭ vapoarelor.

Harnagea, care a fost condamnat la 4 anĭ închisoare pentru furtul de la Sf. Spiridon, îşĭ va face osînda la penitenciarul Dobrovăţ.

Guvernul a trimis 4000 de leĭ pentru ajutorarea victimelor năruireĭ munteluĭ Cozla, din P.-Neamţu.

Doamna Elena Cuza a oferit de asemenea 1500 de leĭ în acelaşĭ scop.

Cu începere de astă-zĭ, dăm zilnic în suplimentul *Adevĕruluĭ* urmarea foiţeĭ noastre

Bandiţiĭ Americeĭ

care pînă acum apărea numaĭ în *Adevĕrul ilustrat*.

Aceasta o facem în urma cerereĭ unuĭ mare număr dintre cetitoriĭ noştri carĭ sînt nerăbdătorĭ în a cunoaşte desfăşurarea scenelor mişcătoare descrise în acest roman.

Bogăţia şi varietatea acestor descrierĭ pline de viaţă şi emoţiĭ ne explică foarte bine curiozitatea deosebită ce deşteaptă cetirea luĭ. Numaĭ coprinsul a două-treĭ capitole e de ajuns pentru a te prinde, a te înlănţui şi nu-l maĭ poţĭ lăsa fără a-l urmări pînă la sfîrşit.

Satisfacem decĭ întemeĭata dorinţă a cetitorilor şi, cu începere de azĭ, dăm, pe lîngă cele treĭ romane *Valsul bărbaţilor, Copiiĭ părăsiţĭ, Destăinuirile unuĭ poliţist*, şi pe acesta din urmă

Bandiţiĭ Americeĭ

din care aŭ apărut numaĭ cîte-va foiţe în *Adevĕrul ilustrat* şi pe carĭ le procurăm gratis cetitorilor *Adevĕruluĭ* cotidian.

Cetiţĭ decĭ în *Suplimentul de astă-zĭ* urmarea la

Bandiţiĭ Americeĭ

Ministerul de finanţe a publicat comptul emisiunilor de rentă în Romînia de la 1881 pînă la 31 Martie 1897.

Din această publicaţiune se poate vedea că plăţile efectuate la 31 Martie peste împrumuturile realizate se ridică la aproape 26 milioane, ĭar împrumuturile ce guvernul este în drept a contracta la 31 Martie sînt de peste 200 de milioane.

Starea prinţuluĭ Ferdinand

Mediciĭ, carĭ alaltă-ĭerĭ sperаŭ că temperatura bolnavuluĭ va scădea şi că decĭ nu va maĭ fi nevoĭe de a menţiona în buletinul de Marţĭ schimbarea boaleĭ, aŭ fost siliţĭ astă-zĭ, după 48 ore de la ultimul buletin, **să releveze că tot maĭ perzistă căldura şi că starea convalescentuluĭ continuă a-ĭ îngrija.**

*

Ducîndu-mă azĭ la Cotrocenĭ, pentru a afla cauzele schimbăreĭ boaleĭ, despre care de alt-fel am vorbit Marţĭ, am aflat următoarele:

Prinţul nu maĭ putea să mînînce încă de Lunĭ. Mediciĭ ĭ-aŭ dat medicamente pentru a-ĭ face poftă de mîncare.

Ziua şi noaptea de Lunĭ spre Marţĭ, bolnavul a fost puţin agitat. Marţĭ însă, prinţul, mîncînd prea mult, a simţit marĭ durerĭ de stomach. Din această cauză convalescenţa i s'a întrerupt şi temperatura i s'a ridicat, în cîte-va ore, cu 4 grade.

Aceasta a îngrijat foarte mult pe medicĭ, carĭ credeaŭ pentru un moment că boala se întoarce.

*

Noaptea de Marţĭ spre Miercurĭ bolnavul a dus-o într'o nelinişte complectă.

Tot ast-fel şi ziua de Miercurĭ.

*

Aseară mediciĭ aŭ constatat că temperatura e departe de a scădea.

Tus-treĭ mediciĭ aŭ fost nevoiţĭ să stea la palat, temîndu-se de o nouă complicaţiune.

*

Astă-zĭ de dimineaţă dr. Leyden a fost chĭemat grabnic la Cotrocenĭ. Eminentul medic a sosit la orele 8.

La orele 9 a sosit şi regina.

La 9 şi 5 soseşte D. Dim. Sturdza.

*

Ceĭ 4 medicĭ aŭ procedat îndată la o minuţioasă examinare, al căreĭ rezultat nu ĭ-a satisfăcut de loc.

Eĭ trimit regeluĭ un buletin pe larg, în care îşĭ arată temerea de ivirea uneĭ complicaţiĭ.

*

La orele 11 şi jumătate se afişează următorul

Buletin

Convalescenţa a. s. r. a fost întreruptă în mersul eĭ printr'un acces de căldură, care a început alaltă-ĭerĭ, 27 Maĭ, la 4 ore după amiază. Căldura tot maĭ perzistă şi astă-zĭ, însă este cu mult maĭ scăzută.

Noaptea a fost foarte bună.

*

Putem spune, fără teamă de a fi dezminţiţĭ, că buletinul e departe de adevăr.

Prinţul e bolnav serios şi mediciĭ sînt mult îngrijaţĭ.

Din această cauză eĭ aŭ hotărît ca viitorul buletin să-l dea mîĭne, ĭar nu din două în două zile, cum hotărîseră Marţĭ.

*

La orele 12 regele şi-a anunţat sosirea sa la Cotrocenĭ.

*

Mediciĭ continuă a sta la palat.

*

Dr. Leyden, în urma acesteĭ complicaţiunĭ, şi-a amînat plecarea pentru Sîmbătă.

Vip.

Pentru doritoriĭ de a face publicitate pentru vînzărĭ saŭ închirierĭ de vile, case la staţiunĭ balneare saŭ climaterice; pentru aceĭ ce aŭ nevoĭe de persoane de acompaniare saŭ aceĭ ce caută a se angaja în asemenea condiţiunĭ; pentru hotelieriĭ saŭ restauratoriĭ de pe la diferite localităţĭ de băĭ le recomandăm să se servĭască de rubrica *Mica Publicitate*, cea maĭ citită şi maĭ avantajoasă pentru asemenea scopurĭ.

Ea apare în fie-ce Duminecă şi Joĭ şi orĭ-ce anunţ care nu poate fi maĭ mare de 4 liniĭ cu un total de 100 litere costă 0,50 banĭ pentru o publicaţie.

Din provincie se poate trimete textul împreună cu costul anunciuluĭ în mărcĭ postale în plic închis.

Buletin atmosferic

28 Maĭ 1897

Bucureştĭ, orele 12 ziua

Inălţimea barometrică la 0° 753.7; temperatura aĭeruluĭ 23°7; vîntul liniştit de la E; starea ceruluĭ foarte noros; temperatura maximă de erĭ 27°; temperatura minimă de astă-zĭ 16°; temperatura a variat la noĭ între 29° şi 10°.

Erĭ timp închis, după amĭază ploaĭe cu furtună electrică. Temperatura s'a coborît mult în Moldova de sus şi Dobrogea. Ploaĭe a căzut în toată Moldova şi în multe localităţĭ din Muntenia. Manifestaţiunĭ electrice aŭ însoţit ploaĭa pretutindenĭ.

Barometrul s'a ridicat mult în Moldova, în mijlociŭ cu 5 milimetri, ĭar în Muntenia cu 3 milim. Azĭ-dimineaţă timp frumos, către amĭază se înorează din ce în ce.

Barometrul creşte încet.

Spectacole

GRĂDINA HUGO (Strada Academieĭ).—Joĭ, 29 Maĭ 1897, prima reprezentaţie High-Life cu program schimbat. Debutul The Quavers, succesul zileĭ, numaĭ pentru cîte-va zile încă; Estrella del Moral, repertoriŭ noŭ cu senzaţionalul dans Tamburia; Mlle Prosca, cîntăreaţă germană şi instrumentală; D. Arthur Straser, cuplete nouĭ; Debutul trupeĭ germane sub conducerea D-luĭ Arthur Strasser.

*

Societatea muzicală „Lira Romînă" va da la şoseaua Kisseleff (rondul al II-lea) Duminecă 1 şi Lunĭ 2 Iunie 1897, orele 3 p. m., o mare serbare artistică cu bătaĭe de florĭ şi confetti, sub patronagĭul unuĭ comitet de Doamne şi Domnişoare şi în beneficiul şcoaleĭ de muzică a societăţeĭ şi al săracilor (primăria Capitaleĭ). Tramcare gratis pînă la rondul al II-lea.

Noutăţĭ literare

Aŭ apărut şi se pot găsi în Sala noastră următoarele noutăţĭ:

E. Laumont. Les prostituées du trône, grand roman d'amour	Leĭ 3.50
Victorien du Saussay. L'école du vice	„ 3.50
André Theuriet. Boisfleury	„ 3.50
Bac. Les maitresses, 100 dessins de Bac	„ 3.50
Georges Ohnet. Le curé de Favières	„ 3.50
Alphonse Daudet. La Fédor. Pages de la vie	„ 3.50
Emile Richebourg. Le secret d'une tombe	„ 3.50
Emile Richebourg. La jolie dentellière	„ 3.50
Armand Silvestre. Au fil du rire	„ 3.50
Jules Mary. La valse des maris	„ 3.50
Jules Mary. Amour d'enfant; amour d'homeme	„ 0.25
Schopenhauer. La vie, l'amour, la mort	„ 1.10
Henri Desmarest. La photographie, guide du photographe amateur, 61 gravures	„ 1.50
La vie fin de Siècle, 4-ème série album de 150 gravures	„ 2.—
Figaro Salon, fascicolele 1, 2 şi 3, preţul fie-căreĭ fascicole	„ 2.—
Fie-care fascicolă are ca premiŭ un tabloŭ în culorĭ.	
Armand Silvestre. La soulpture au Salon, 1897	„ 5.—
Dicţionarul Larousse, a apărut pînă acum 10 fascicole.	
Preţul fascicoleĭ e de	banĭ 50

DEPLASARI

28 MAI

Hotel Bulevard: I. Lecca, proprietar, Bacăŭ; conte Rasponi, proprietar, Roma; F. Seeger, inginer, Sevata; V. Soönberg, căpitan, Dreiden.

Hotel Regal: Frihor, preot, Constantinopol; Giuseppe, artist, Brăila; Nicorescu, deputat, Galaţĭ.

Hotel Imperial: Leon Scherb, comerciant, Ploeştĭ; Danciu, comerciant, Craiova; căpitan Petrescu, militar, Iaşĭ.

Englisch-Hotel: I. Isvoreanu, judecător, Dolj; D. Triandaf, proprietar, Piteştĭ.

Hotel Metropol: G. M. Anastasiu, f. profesor, R-nula; V. Stoiceff, Rusciuc; Gheorghe Callu, Cerna-Voda; Zamfirescu, Buzăŭ.

Hotel Bristol: G. Popovicĭ, avocat, R.-Vîlcea; Mak, administrator, Sinaia; Ignatz Mayer, comerciant, München.

Hotel de France: Floss G., comerciant, Tulcea; Reich Ignace, comerciant, Viena; Kontz S., comerciant, Viena.

Hotel Colaro: Papadopulo, medic, Rusciuc; Monaims, proprietar, Rusciuc; M. Frend, comerciant, Viena.

Hotel Continental: Moisescu, avocat, Brăila; Sehiary, deputat, Galaţĭ; Gaederzs, inginer, Cospoli; Max Müler, comerciant, Zürich.

Hotel Dacia: Dumitrescu, comerciant, Ostrov; P. Lascu, comerciant, Calafat; Ivan Petrof, comerciant, Rusciuc; Viliani Costimore, voĭajor, Paris.

Hotel Gabrovenĭ: Victor Georgescu, comerciant, Craiova; Radu Petcu, arendaş, Ialomiţa; Marcu Ştefan, comerciant, Sinaia; locotenent Vlădescu, militar, Constanţa.

Hotel Central: Trohani, moşier, Corabia; Zaharia Kiriak, moşier, Constanţa; A. Parjianu, moşier, Roşiorĭ; Robovicĭ, moşier, Focşanĭ; Jateos Ahrias, voĭajor, Viena; Fotache Dumitrescu, moşier, Ghergani.

Hotel Victoria: Bellu, antreprenor, Sinaia; Ion Diaconescu, arendaş, Pucioasa; Ştefan Niculescu, comerciant, Vasluĭ.

Hotel Union: Valler, comerciant, Azuga; [illegible], comerciant, Paris; Măldărescu, proprietar, Craiova.

Hotel Universal: S. Bendel, comerciant, Botoşanĭ; O. Goldemberg, comerciant, Piteştĭ; Vasilescu, comerciant, Ploeştĭ.

Hotel Kiriazi: Nicolae, preot, Craiova; Minou proprietar, Ploeştĭ; Banias, arendaş, Piteştĭ; Beloiu, militar, Tecucĭ.

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul“ Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda